

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presse og Information

PRESSEMEDDELELSE NR. 92/05

25. oktober 2005

Domstolens dom i de forenede sager C-465/02 og C-466/02

Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Danmark mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

DOMSTOLEN BEKRÆFTER, AT BETEGNELSEN »FETA« ER EN BESKYTTET OPRINDELSESBETEGNELSE TIL FORDEL FOR GRÆKENLAND

Denne betegnelse er ikke blevet en artsbetegnelse

I 2002 registrerede Kommissionen betegnelsen »feta« som beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) for en hvid ost i saltlage fra Grækenland¹. Betegnelsen nyder således beskyttelse på fællesskabsniveau², idet den er forbeholdt en bestemt ost fra Grækenland.

For at kunne blive beskyttet som BOB kræves det, at en traditionel betegnelse som »feta«, som ikke er navnet på et område, et bestemt sted eller et land³, skal være navnet på et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel med oprindelse i et område eller et bestemt sted, hvis geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer giver produktet eller levnedsmidlet dets særlige egenskaber. Desuden må betegnelsen ikke være blevet en artsbetegnelse.

Efter Kommissionens opfattelse er disse betingelser opfyldt. Betegnelsen »feta« er ikke blevet en fælles betegnelse for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, og der er således ikke tale om en artsbetegnelse. Det geografiske område, som er blevet defineret af den græske lovgivning, omfatter udelukkende den kontinentale del af Grækenland samt Lesvos amt. De geder og de får, der leverer råstoffet til fetaost, holdes under forhold, der indebærer ekstensiv græsning og græsningsskifte, og de er udviklet gennem en lang historisk tradition, der sætter dem i stand til at tilpasse sig de klimatiske variationer og heraf følgende forskelle i fødegrundlaget. Dette har ført til indenlandske fåre- og gederacer af små dyr, der er nøjsomme

¹ Betegnelsen blev registreret første gang i 1996 på anmodning fra Grækenland. Efter at Danmark, Tyskland og Frankrig havde anlagt sag, annullerede Domstolen dog denne registrering i 1999, især fordi Kommissionen ikke havde taget hensyn til, at betegnelsen havde været anvendt gennem lang tid i visse andre medlemslande end i Grækenland.

² Denne mulighed blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1).

³ Ordet »feta« stammer fra det italienske ord »fetta«, som betyder »skive«, og er optaget i græsk i det 17. århundrede.

og hårdføre, og som kan overleve i et lidet frugtbart miljø, hvor der dog findes en særlig og ekstremt varieret flora, der giver det færdige produkt dens særlige smag og aroma. Denne særlige forening af naturgivne og menneskelige faktorer, herunder især den traditionelle fremstillingsmetode, hvor der sker dræning uden tryk, har givet fetaosten et bemærkelsesværdigt internationalt omdømme.

Domstolen lægger til grund, at Tyskland og Danmark, der – støttet af Frankrig og Det Forenede Kongerige – har påstået annullation af registreringen af »feta« som BOB til fordel for Grækenland, ikke har godtgjort, at Kommissionens vurdering i denne henseende er forkert.

Hvad særligt angår argumentet om, at »feta« er en artsbetegnelse, konstaterer Domstolen, at der længe har været fremstillet hvide oste i saltlage, ikke blot i Grækenland, men i andre lande på Balkan og i det sydøstlige Middelhavsområde, men at disse oste har en anden betegnelse i disse lande end »feta«.

Selv om produktionen af feta i andre medlemslande end Grækenland er relativ betydelig og har eksisteret gennem mange år (fra 1931 i Frankrig, fra 1930'erne i Danmark og fra 1972 i Tyskland) er fetaproduktionen dog fortsat koncentreret i Grækenland, og 85% af Fællesskabets forbrug af feta pr. person pr. år finder sted i Grækenland. Hovedparten af forbrugerne i Grækenland mener, at »feta« har en geografisk betydning og ikke er en artsbetegnelse. I andre medlemsstater sælges feta i almindelighed med etiketter, der henviser til traditionel græsk kultur og civilisation. Således opfatter forbrugerne i disse medlemsstater fetaen som en ost, der har tilknytning til Grækenland, selv om den reelt er blevet fremstillet i en anden medlemsstat. Hvad Danmark angår, konstaterer Domstolen endeligt, at den danske lovgivning ikke taler om »feta« men om »dansk feta«, hvilket antyder, at betegnelsen »feta« uden adjektiv i Danmark har bevaret sin græske tilknytning.

Kommissionen kunne således lovligt antage, at betegnelsen »feta« ikke er blevet en artsbetegnelse.

*Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.
Dokumentet foreligger på følgende sprog: FR, DA, DE, EN, ES, GR, IT, PL, CS, SK*

Dommen er tilgængelig på Domstolens websted

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=da>

normalt fra ca. kl. 12.00 CET på afsigelsesdagen.

*Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler
på tlf: (352) 4303 3127 eller fax: (352) 4303 3656*

*Billeder fra domsafsigelsen kan fås via »Europe by Satellite« hos
Europa-Kommissionen, GD for Presse og Kommunikation,
L-2920 Luxembourg: tlf. (00352) 4301 35177 - fax (00352) 4301 35249, eller
B-1049 Bruxelles, tlf. (0032) 2 2964106 - fax (0032) 2 2965956*